

SHANNON MOSS

Letűnt világok

– SF-monológ –

Döbbenetes felismerés.
Láttam magam az erdőben.
Oldalról fújó hó.
Narancssárga védőruhás nő,
Aki felém nyúl.

Elfogadhatatlan jövőbeli pályák.
Az élet erősebb az időnél.
Hamis remény.
Néhány holttest szétesett,
Mintha zseléből volna.

Hiányzó arcvonások.
Egyik dróttal, másik zsineggel.
Kísérteties tükörlány.
Visszhang vagyok magam is,
Kit a másolatok lépte vet.

Az égre terített nők anatómiája.
Polleneső visszafelé.
Teleszkópszerű az életem.
A jövő máris úgy elpárolgott,
Mint a nanoharmat.

Más már feladná.
Az érzelmi csomóim ellazulnak.
Gépek a tüdőmben.
Mielőtt eltűnők hirtelen, látom
A csillagokat vérző égboltot.

H. Nagy Péter gyűjtése